

(1) <N> εγώ; θα πάω να βγάλω <Π> αυτός χρωστάει τώρα κανένα εκατομμύριο σίγουρα <N> όχι ρε <Π> γύρω στα δέκα έχεις φτάσει σίγουρα <N> τι δέκα; χιλιάδες ευρώ; <Π> ναι <N> όχι ρε τρεις τέσσερις χιλιάδες <Π> ναι:: ρε <E> και τι θα κάνεις; <Π> έλα μωρέ τρεις τέσσερις χιλιάδες <N> βλέπεις; <Π> ε μα; <E> τι είχες πάρει; <Π> καραμέλες

(2) <A> μάλιστα () εδώ είναι το:: πιά-τα (.) τα πιά-τα (.) εδώ είναι ο νεροχύ-τας ο νεροχύ-τας (.) έχει:: φλιτζά::νι φλιτζάνια-κα (.) εδώ απέξω έχω:: () απέξω:: αρ-αγή:: αγή:: () η αγή:: η:: κ-κοπελίτσα:: αυτή εδώ είναι που είναι η κυρία:: (.) αυτή εδώ:: (.) ντω- εδώ βάζουνε γλόγκ- (.) μ:: γλόγια όχι (.) πώς τα λένε τα:: γλόγια τα:: αυτά εδώ ξέρω να τα πω αλλά δε μπορώ να τα καταλάβω () πώς τα λέ-; γύκα γύκ- όχι γύκα κάπως αλλιώς () γ- γυ- ε- ε:: πώς τα λένε; τελοσπάντων κι έχει ντι-πού-κα:: πώς να το πω; γιατί δε βγαίνουν όπως τα καταλαβαίνω;

(3) Όταν μου είπατε να πάω μέσα και τώρα καθώς η ευάλγεια με τον κολπίσκο το μπερδεμα βρίσκω στον εγκέφαλο –δο- κλειδώνω να μου λέει σκιοβορείες του θέλπισου κόλπων ότι δεν ευθάλπει αυτό και τα τρόγενα ευθάλπτουν νοθερά άγια γράμματα το νοθερόν αυτού, ασθενή που νει και μενεί στην απαθαλή σιοβορούσα. Μέσα μου κινόνταν οι ευπάλθειες των καιγοργόρων καινόγορων ενεστιμάτων. Αυτοδιγενεί σκοπού.

(4) Ο Τριαντάφυλλος Αυγουστής γύρισε μόνος του απέναντι να ψάξει τη Μαρίτσα και τα τρία γατιά της. Λοιπόν. Η Βαλτική βγάζει κεχριμπάρι. Την έδιωξε στην αρχή ασυναίσθητα. Προσπάθησα να κοιμηθώ, έμεινα περίπου ως τις πέντε με κλειστά μάτια. Δυο γείτονες θα τον βοηθήσουν να σηκωθεί. Ανήσυχη επειδή εδώ και δέκα μέρες, αν δεν την απατά η μνήμη της, δεν μιλήσαμε.

(5) Έλθεδέτε Κύνθια πρόσμερο καί άθιβαδίτες τοῦ ἔννερον ὑφαλίσκου ἄλλωστε καί τὰ ἔνδενδρα καιρός νά περιβραχίσουνε καί ἄς φιλεῖ τό κύμα καί ἄς εὐνοιοιωνοεῖ ὁ ἄν ἄνεμος. Ἐπειδή καί τῆς βροχῆς εἶναι σκέψη ὁ νοῦς κι ἐλάσσοнос χρυσοῦ τό πολύ πολύτιμο. Καιρός τοῦ μάνια καί τοῦ λεβαντεῖν.

(6) Γδουπαίες αλάθειες περιτουλιμένες με το ανετώτερον των πληνβόλων: την σημαμαίαν που βυζουχεί γαλαθηνότατα μπάντα τα Πέθνη. Διευθύνον σύμβολον, ανευθύνοντα πλήνβολα, στριβολιζόμενα μεσ' στην οδύνη των παθλς ανά τους κυκεώνας των απαθεώνων, αναμήν.

